

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/145/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618201586
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5618201586.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: Z. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. R. XXX, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom N. XX, C., proti žalovanému: Poľovné združenie Ostrô-Liptovský Trnovec, so sídlom Liptovský Trnovec 160, IČO: 00 621 587, zastúpenému splnomocneným zástupcom JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s. r. o., so sídlom M. R. Štefánika 1822, Dolný Kubín, IČO: 36 832 103, o určenie členstva žalobcu u žalovaného, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 20C/15/2018-124 zo dňa 05. novembra 2018, v spojení s opravným uznesením č. k. 20C/15/2018-163 zo dňa 06. júna 2019, takto

rozhodol:

Pripúšťa späťvzatie žaloby v časti o určenie, že žalobca je členom žalovaného už od 13. 04. 2017, rozsudok okresného súdu, v spojení s opravným uznesením, v tejto časti zrušuje a konanie v tejto časti zastavuje.

Vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu, v spojení s opravným uznesením, mení tak, že žalobu zamieťa.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 20C/15/2018-124 zo dňa 05. 11. 2018, v spojení s opravným uznesením č. k. 20C/15/2018-163 zo dňa 06. 06. 2019, určil, že žalobca je riadnym členom žalovaného od 13. 04. 2017 a žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenou súdu dňa 04. 06. 2018 sa žalobca domáhal určenia, že je členom žalovaného od 13. 04. 2017, nakoľko boli splnené podmienky pre jeho členstvo v žalovanom, pretože býva v obci C. tvoriacej revír žalovaného, nebol z iného poľovného združenia alebo poľovníckej organizácie vylúčený, má platný poľovný lístok a požiadal o členstvo v žalovanom, o ktorom rozhodovala v súlade s čl. V ods. 4 písm. d) Stanov žalovaného výročná členská schôdza tajným hlasovaním na zasadnutí dňa 26. 03. 2017. Na členskej schôdzi členovia žalovaného hlasovali za jeho prijatie tak, že proti prijatiu bolo 9 hlasov, za prijatie s čakacou dobou 0 rokov bolo 8 hlasov, s čakacou dobou 1 rok bol 1 hlas, s čakacou dobou 2 roky 2 hlasy a s čakacou dobou 3 roky 2 hlasy. Nakoľko získal nadpolovičnú väčšinu hlasov - 13 z 22, bolo pristúpené k druhému hlasovaniu o dĺžke čakacej doby, o ktorej členovia hlasovali tak, že za prijatie s čakacou dobou 0 rokov získal 11 hlasov, s čakacou dobou 1 rok 0 hlasov, s čakacou dobou 2 roky získal 3 hlasy a s čakacou dobou 3 roky získal 8 hlasov. Predseda žalovaného Ing. A. Q. v nadväznosti na výsledky hlasovania konštatoval, že bol prijatý za člena žalovaného s čakacou dobou 0 rokov a dňa 26. 03. 2017 mu osobne odovzdal oznámenie

o prijatí za člena žalovaného, následne podpísal stanov, zaplatil jednorazový účelový príspevok pri vstupe do poľovného združenia vo výške 1.500,- eur, uzavrel písomný záväzok o dodržiavaní stanov, organizačného poriadku a zaplatil ročný účelový príspevok vo výške 200,- eur. Ku dňu 13. 04. 2017 teda splnil všetky podmienky vyžadované žalovaným na vznik členstva, napriek tomu mu na členskej schôdzi žalovaného dňa 15. 05. 2017 bolo znemožnené hlasovať s odôvodnením, že nie je členom žalovaného a bolo mu doručené oznámenie údajne vypracované dňa 26. 03. 2017, v ktorom mu žalovaný oznámil, že nebol prijatý za člena žalovaného, nakoľko údajne nezískal nadpolovičný počet hlasov všetkých členov žalovaného, hoci na výročnej schôdzi konanej dňa 26. 03. 2017 získal 13 súhlasných hlasov za prijatie. Žalovaný nárok žalobcu poprel s tým, že tento opiera svoj nárok o neplatnú zápisnicu z výročnej členskej schôdze, ktorú svojvoľne pozmenil bývalý predseda žalovaného.

Citujúc ust. § 32 ods. 1, § 33 ods. 2 tretej vety písm. g) zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 274/2009 Z. z."), čl. II. bod 2 až 6, čl. V bod 4 písm. d), bod 5 písm. g) stanov žalovaného súd žalobe žalobcu vyhovel, majúc za to, že je daná právomoc súdu na rozhodovanie v tejto veci, žalobca má na požadovanom určení naliehavý právny záujem a po vykonanom dokazovaní sa tvrdenie žalovaného, že žalobcove členstvo v žalovanom nikdy nevzniklo nepotvrdilo, pričom žalobca splnil všetky predpoklady pre vznik jeho členstva v žalovanom.

Žalobca odvodzoval vznik svojho členstva zo záverov hlasovania na členskej schôdzi dňa 26. 03. 2017, o ktorom sa dozvedel z listu zo dňa 26. 03. 2017 podpísaného Ing. A. Q.. Z tohto listu vyplýva, že bol prijatý za člena žalovaného a bol vyzvaný na splnenie povinností podľa čl. II. bod 6 stanov žalovaného. Dňa 26. 03. 2017 žalobca písomne vyhlásil, že bude dodržiavať stanov a rokovací poriadok žalovaného, dňa 27. 03. 2017 uhradil ročný účelový príspevok vo výške 200,- eur a účelový príspevok pri vstupe do poľovného združenia vo výške 1.500,- eur. Dňa 13. 04. 2017 prevzal a podpísal stanov žalovaného. Žalobca spĺňal i predpoklady pre požiadanie o členstvo v žalovanom, pretože býva v obci C., ktorá tvorí revír žalovaného, nebol z iného poľovného združenia alebo poľovníckej organizácie vylúčený a má platný poľovný lístok. Žalovaný podľa súdu nepreukázal, že jediné platné uznesenie z členskej schôdze je to, ktoré bolo predložené, prečítané a schválené na výročnej členskej schôdzi zo dňa 26. 03. 2017 predložené zapisovateľom A. A.. Podľa názoru súdu ani zápisnice zo zasadnutia dozornej rady zo dňa 28. 03. 2017 a 10. 04. 2017 nepreukazujú, že hlasovanie, o ktoré sa opiera žalobca pri uplatnení svojho žalobného nároku je nesprávne alebo neplatné. Samotná dozorná rada zaznamenala v zápisnici zo dňa 28. 03. 2017, že písomnosti - hlasovacie lístky za členov a čakateľov do združenia boli spočítané správne, volebná komisia nepochybila pri sčítavaní hlasov jednotlivých žiadateľov. Zároveň dozorná rada v zápisnici zo dňa 10. 04. 2017 skonštatovala, že uznesenie z výročnej členskej schôdze konanej dňa 26. 03. 2017, predložené Ing. A. Q., nie je platné, nakoľko nebolo predložené, prečítané a schválené na výročnej členskej schôdzi a sú tam zapísané nepravdivé údaje, bližšie dozorná rada nešpecifikovala, ktoré údaje zapísané v uznesení sú nepravdivé.

Na ustálenie toho, ktoré hlasovanie je možné považovať za správne a platné sa súd zaoberal obsahom oznámenia zo dňa 26. 03. 2017, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že nie je prijatý za člena ani čakateľa žalovaného. Súd vyslovil pochybnosť o správnom datovaní tohto listu, keď žalovaný nevedel spoľahlivo vysvetliť ako mohlo oznámenie vzniknúť dňa 26. 03. 2017, keď sa opiera o závery kontroly dozornej rady, ktoré prebehli dňa 28. 03. 2017 a 10. 04. 2017. Žalovaný sa na predbežnom prejednaní sporu vyjadril k obsahu oznámenia zo dňa 26. 03. 2017, podpísaného pánom O., E., Z. A. a A. A. tak, že v tomto oznámení sa odvoláva na platné uznesenie členskej schôdze a správu volebnej komisie. Výsledky hlasovania v tomto oznámení však nevychádzajú z uznesenia zo dňa 26. 03. 2017, ktoré žalovaný označil za jediné platné, predložené A. A. ako zapisovateľom, ale sú obsahovo zhodné s výsledkami hlasovania z uznesenia výročnej členskej schôdze zo dňa 26. 03. 2017, ktoré žalovaný označuje za neplatné. Výsledok hlasovania bol podľa názoru žalovaného teda správny a v súlade so skutočnosťou, žalovaný však výsledok hlasovania vykladal tak, že pokiaľ bolo odhlasované za prijatie žalobcu ako člena, tak v skutočnosti za prijatie je možné považovať len výsledok hlasovania „za prijatie s čakacou dobou 0 rokov", ostatné hlasy za prijatie s čakacou dobou dlhšou ako 0 rokov je potrebné považovať podľa názoru žalovaného za hlasy proti prijatiu za člena, resp. za prijatie za čakateľa s určitou čakacou dobou. Takýto výklad je však podľa názoru súdu v rozpore s ustanoveniami stanov žalovaného. Slová „za" a „proti" majú podľa ich jazykového vyjadrenia jednoznačný význam a nie je na mieste použiť výkladové pravidlá pri tak jednoznačnej otázke ako sa na to snažil poukázať žalovaný. Preto potom proti prijatiu žalobcu za člena žalovaného hlasovalo 9 hlasov a za jeho prijatie spolu 13 členov žalovaného (8 +1 +2 +2), čo svedčí o tom, že žalobca bol zvolený za člena žalovaného nadpolovičnou väčšinou všetkých členov žalovaného. Žalovaný v stanovách jednoznačne rozlišuje člena, čakateľa a žiadateľa o členstvo. Pri oprávneniach členskej schôdze si žalovaný sám upravil také znenie čl. V. bod 4 písm. d) stanov, ktoré rozlišuje rozhodovanie o prijatí žiadateľa o členstvo do poľovného združenia a zároveň

rozhodovanie o dĺžke čakacej doby. Pokiaľ žalobca podal žiadosť o členstvo v žalovanom, mal záujem sa stať členom žalovaného, nie čakateľom, keď navyše podľa čl. II. bod 4 stanov, po uplynutí čakacej doby nevzniká povinnosť prijať čakateľa na členstvo za člena. Pokiaľ sa hlasovalo o žalobcovi, hlasovalo sa o otázke prijatia za člena. Pokiaľ mal žalovaný na mysli, že hlasovanie za prijatie s čakacou dobou viac ako 0 rokov je už hlasovaním o tom, či sa niekto stane čakateľom a nie členom žalovaného, mal to pri hlasovaní dôsledne odlíšiť, ako sú tieto pojmy a statusy odlišované aj v stanovách žalovaného. V opačnom prípade, teda ak žalovaný dôsledne nerozlíšil, aby bolo zrejmé, či sa hlasuje o prijatí za člena alebo za čakateľa a pri hlasovaní je uvedený len jediný údaj, a to ten, že sa hlasuje o prijatí za člena, tak nie je možné prijať iný záver ako ten, že pokiaľ sa hlasovalo o členstve žalobcu, tak hlasy za (všetky hlasy uvedené vo výsledkoch hlasovania za touto predložkou) boli hlasy za prijatie žalobcu za člena a hlasy proti boli hlasmi proti jeho prijatiu. Ak členovia žalovaného pri voľbe hlasovali za prijatie, nemohli si to logicky vysvetľovať ako hlasovanie za neprijatie. Argument žalovaného, že presne takto to chápali všetci hlasujúci, že hlasovanie za prijatie s čakacou dobou je hlasovanie proti prijatiu, je podľa súdu absurdný a nelogický.

Pokiaľ žalovaný poukazoval na nezákonné postupy predsedu Ing. A. Q., takéto konanie Ing. Q. je bez právneho významu vo vzťahu k žalobnému nároku a vo vzťahu k žalobcovi. Žalobcovi bolo zo strany žalovaného oznámené, že bol prijatý za člena a následne si splnil všetky povinnosti, na ktoré bol vyzvaný, aby mu vzniklo členstvo v žalovanom. Povinnosťou žalobcu nebolo skúmať, či a kto má oprávnenie konať za žalovaného.

O nároku na náhradu trov súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a keďže žalovaný bol v spore úspešný (správne malo byť žalobca, poznámka odvolacieho súdu), priznal mu náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. a), b) d), e), f) a h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmeny spočívajúcej v zamietnutí žaloby.

Žalovaný vytýkal okresnému súdu, že nedostatočne plnil svoju zákonnú povinnosť pri preskúmaní procesných podmienok, nakoľko si počas celého priebehu sporového konania nevyšimol nesúlad údajov uvedených v žalobe s hodnovernými údajmi v príslušnom verejnom registri a žalobcu neupozornil na nedostatok žaloby spočívajúci v nesprávnom označení žalovaného, ktorého v žalobe označil ako Poľovnícke združenie Ostrô Liptovský Trnovec, ktorý názov nezodpovedá údajom zapísaným v príslušnom verejnom registri, a to Poľovné združenie Ostrô-Liptovský Trnovec. Napriek tomu tento údaj súd svojvoľne zmenil, ale aj tak na nesprávne označenie žalovaného Poľovné združenie Ostrô Liptovský Trnovec, pričom toto nesprávne označenie používal pri svojich procesných úkonoch počas celého sporového konania.

V tejto súvislosti namietal i postup súdu pri doručovaní žaloby a uznesenia obsahujúceho výzvu na vyjadrenie k žalobe, keď uvedené písomnosti neprevzala za žalovaného oprávnená osoba.

Žalovaný tiež namietal, že odôvodnenie rozsudku je v častiach, ktoré predstavujú vlastnú myšlienkovú činnosť okresného súdu zjednodušené a zostručnené takým spôsobom, že porušuje jeho základné právo na spravodlivý súdny proces a súdnu ochranu garantované Ústavou Slovenskej republiky. O nedostatočnej kvalite a nepresvedčivosti odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa žalobcu vypovedá aj neodôvodnená úvaha a záver prijatý súdom, v ktorom súd poukazuje na spôsob „správneho“ spočítania hlasov, avšak neuvádza dôvody pre uplatnenie ním uvedeného spôsobu.

Namietal i postup súdu, ktorý vo veci rozhodol už na predbežnom prejednaní sporu bez toho, aby vykonal ním navrhnuté dôkazy potrebné pre riadne a hĺbkové zhodnotenie sporu. Uviedol, že na podporu spôsobu hlasovania na členských schôdzach o prijatí žiadateľov za členov navrhol výsluch svedkov - predsedu žalovaného, poľovného hospodára žalovaného, tajomníka žalovaného a predsedu dozornej rady žalovaného, keďže žalobca a následne aj súd si nesprávne vysvetľujú a vykladajú stanovы žalovaného, ktorí svedkovia by vedeli bez akýchkoľvek pochybností náležite objasniť výklad stanov.

V ďalšom konštatoval, že ak ustanovenia čl. V stanov v spojení s článkom II. stanov gramatickým výkladom nie sú dostatočne jasné a zrozumiteľné, je nutné použiť výkladové pravidlá vyplývajúce z § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka a príslušné články stanov vykladať predovšetkým podľa ich účelu a vôle ich tvorca, t. j. žalovaného. Na tento účel navrhli vykonať i výsluch navrhnutých svedkov.

Súd podľa žalovaného nemal žalobe vyhovieť aj z dôvodu, že v zmysle ustálenej judikatúry (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo 32/98, 2Cdo 131/06), môže byť určená existencia práva, ktoré existuje iba ku dňu vyhlásenia rozsudku, nie určenie práva za dobu minulé ani do budúcnosti. Tento prítomný čas vyplýva aj z výslovného znenia ust. § 137 písm. c) C. s. p. Preto mal

súd žalobu žalobcu zamietnuť (minimálne z časti), keďže sa žalobca domáhal určenia, že je členom žalovaného už od 13. 04. 2017, t. j. spätne do minulosti.

Súd sa podľa žalovaného tiež nesprávne vysporiadal s otázkou rozhodovania a prijímania za riadneho člena žalovaného. Súd sa vo svojom právnom posúdení skutkovej stránky veci odvoláva prevažne iba na čl. V stanov určujúci kompetencie a rozhodovanie výročnej členskej schôdze žalovaného, uvedené je však potrebné vykladať i v spojitosti s čl. II. stanov. Ak má byť v zmysle stanov žiadateľ prijatý za člena priamo bez nutnosti čakacej doby, musí o tejto forme prijatia rozhodnúť nadpolovičná väčšina členov tak, ako musí nadpolovičná väčšina členov rozhodnúť aj o prijatí žiadateľa za človeka pre každú dĺžku čakacej doby osobitne, pričom hlasy získané v hlasovaniach o jednotlivých dĺžkach čakacích dôb sa nespočítavajú, každé hlasovanie je osobitné, samostatné. Preto nie je možné uvažovať o nijakom spočítavaní hlasov pri jednotlivých druhoch hlasovania.

Žalobca odvodzuje svoj žalobný nárok výhradne zo svojvoľného správania sa vtedajšieho predsedu žalovaného Ing. A. Q., ktorý dodatočne, svojvoľne, bez akéhokoľvek poverenia a s nepravdivými údajmi vyhotovil výročnou členskou schôdzou žalovaného neschválené uznesenie zo dňa 26. 03. 2017 a oznámenie o prijatí za člena žalovaného zo dňa 26. 03. 2017, v ktorom uznesení a oznámení o prijatí úmyselne uviedol nepravdivé skutočnosti a informoval bez poverenia najvyššieho orgánu žalovaného žalobcu o tom, že bol prijatý za člena žalovaného. Žalobca pritom v skutočnosti na výročnej členskej schôdzi konanej dňa 26. 03. 2017, na ktorej sa rozhodovalo o jeho vstupe za člena žalovaného, nezískal súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov žalovaného.

Dal tiež do pozornosti, že keď sa žalobca v priebehu roka 2017 dozvedel, že v skutočnosti na výročnej členskej schôdzi žalovaného konanej dňa 26. 03. 2017 nebol prijatý za člena žalovaného, podal si opätovne žiadosť o prijatie za člena žalovaného. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca mal vedomosť a nadobudol presvedčenie o tom, že po výročnej členskej schôdzi žalovaného konanej dňa 26. 03. 2017 nebol riadne prijatý za člena žalovaného. Až keď žalobcu ani na nasledujúci rok (na výročnej členskej schôdzi žalovaného v roku 2018) neprijali za člena žalovaného, rozhodol sa podať predmetnú žalobu. O tom, že žalobca nie je riadnym členom žalovaného svedčí aj fakt, že jednorazový účelový príspevok pri vstupe za člena žalovaného vo výške 1.500,- eur a taktiež aj ročný účelový príspevok vo výške 200,- eur, ktoré žalobca zaplatil, si potom ako sa dozvedel, že nie je riadne prijatým členom žalovaného, zobral dňa 12. 10. 2017 z notárskej úschovy notára JUDr. Miroslava Ďuriša, PhD., späť. Aj z uvedeného je zrejmé, že nie je možné za súčasného skutkového stavu uvažovať o členstve žalobcu u žalovaného za situácie, keď neboli splnené všetky podmienky pre vznik členstva žalobcu u žalovaného v zmysle čl. II bod 6 stanov.

Žalovaný napokon poukázal aj na to, že keď sa v rámci členskej základne zistilo podvodné správanie sa Ing. A. Q. ako bývalého predsedu žalovaného, tento bol odvolaný z funkcie predsedu žalovaného dňa 15. 05. 2017, tiež z funkcie člena poľovnickej stráže a následne bolo právoplatne rozhodnuté a jeho vylúčení z členstva žalovaného.

3. Dňa 06. 06. 2019 okresný súd vydal opravné uznesenie, ktorým v záhlaví rozsudku zo dňa 05. 11. 2018, č. k. 20C/15/2018-124 opravil názov žalovaného tak, že tento správne znie Poľovné združenie Ostrô-Liptovský Trnovec.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, ktoré bolo podané po uplynutí lehoty podľa § 373 ods. 3 C. s. p., navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť.

Nesúhlasil s námietkou žalovaného vo vzťahu k nesprávnemu označeniu žalovaného v žalobe, keď uvedenú chybu v písaní odstránil súd prvej inštancie opravným uznesením zo dňa 06. 06. 2019. Poukázal tiež na to, že strana sporu má byť vyzvaná na opravu návrhu iba vtedy, ak sa bez opravy podania nedá vo veci ďalej konať. V predmetnej veci pritom celá vada podania spočívala v tom, že za výraz „Ostrô“ neuviedol pomlčku. Táto skutočnosť však absolútne nebránila vo veci ďalej konať, čoho dôkazom je aj to, že prvoinštančné konanie riadne prebehlo, dokonca sa ho účastnil aj predseda toho „správneho“ žalovaného.

Za účelové a bezpredmetné považoval žalobca i námietky žalovaného vo vzťahu k doručovaniu písomností, nakoľko sa žalovaný stihol vyjadriť k žalobe v súdom určenej lehote a aj sa včas a v správny deň dostavil na predbežné prejednanie sporu dňa 05. 11. 2018.

Pokiaľ ide o námietku vo vzťahu k nevykonaniu dôkazov, súd prvej inštancie nevykonanie dôkazov navrhovaných žalovaným dostatočne zdôvodnil už na predbežnom prejednaní sporu dňa 05. 11. 2018 ako nadbytočné a neúčelné. Súd v tejto veci ešte na predbežnom prejednaní dňa 05. 11. 2018 uviedol, že stanov žalovaného nie sú dvojstranným dokumentom pôsobiacim inter partes, ale práve naopak, pôsobia erga omnes - každý kto splní podmienky na prijatie, stane sa členom žalovaného, čo predstavuje

realizáciu ústavného práva na slobodné združovanie sa občanov v záujmových organizáciách a združeniach. Z tohto dôvodu možno stanov žalovaného vykladať len tak ako im rozumie nestranná tretia osoba s bežnou úrovňou intelektuálnych schopností a nie členovia žalovaného, navyše poplatní súčasnému vedeniu žalovaného.

Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že by žiadal o určenie práva do minulosti. Domáhal sa vydania rozsudku s výrokom, že je (k dnešnému dňu) členom žalovaného odo dňa 13. 04. 2017. Žiadal teda potvrdenie v súčasnosti platného stavu, že je aktuálne členom žalovaného, nežiadal určiť, že bol členom žalovaného už od 13. 04. 2017. Súd svojim rozhodnutím nezaložil späť jeho členstvo v žalovanom, len potvrdil aktuálny právny stav, ktorý však začal existovať už v minulosti.

K rozporovaniu skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie uviedol, že sa jedná o účelové tvrdenia, ktorými sa žalovaný snaží zvrátiť procesný neúspech. Súd prvej inštancie dostatočne logicky a presvedčivo vyargumentoval a označil skutkové a právne závery, pre ktoré žalobe vyhovel. O správnosti skutkových záverov a právneho posúdenia veci prvoinštančným súdom preto nemožno pochybovať. Súd z vykonaného dokazovania dôvodil správne skutkové závery, ktoré správne právne posúdil a svoje rozhodnutie dostatočne a spoľahlivo vyargumentoval a odôvodnil.

Pokiaľ ide o jeho opätovnú prihlášku za člena žalovaného, toto bolo gestom zúfaleho človeka, ktorému žalovaný bránil v riadnom výkone členských práv napriek tomu, že bol riadne zvolený za člena žalovaného a riadne splnil všetky podmienky. Jeho konanie zapríčinené nezákonným postupom žalovaného mu nemôže byť na príťaž a je krajne nekorektné, ak sa žalovaný túto skutočnosť pokúša dezinterpretovať v jeho neprospech.

Pokiaľ ide o vrátenie poplatkov, žalovaný zrejme zabudol, že vrátenie uvedených poplatkov odmietal, nakoľko mal za to, že bol riadne zvolený za člena žalovaného. Žalovaný následne sumu predstavujúcu zaplatené poplatky uložil do notárskej úschovy a on si túto sumu vybral až keď bol opakovane zavedený, že mu peniaze prepadnú.

K listinám predloženým žalovaným žalobca s poukazom na § 366 C. s. p. uviedol, že uplatnenie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany v odvolacom konaní je vylúčené, pričom žalovaný ničím neodôvodňuje splnenie zákonných podmienok na aplikáciu výnimky na prípustnosť novôt v odvolacom konaní. Ustanovenia Civilného sporového poriadku priamo vylučujú, aby odvolací súd na listiny priložené k odvolaniu prihliadal.

5. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu (v tzv. replike) zotrval na podanom odvolaní v celom rozsahu, na všetkých v ňom uvedených odvolacích dôvodoch a s tým spojenou argumentáciou.

Uviedol, že argument žalobcu, že bol súdom vyzvaný na opravu názvu žalovaného a v zmysle výzvy označenie žalovaného primerane opravil, nie je možné akceptovať, nakoľko mu uvedené podanie - oprava názvu žalovaného nebolo doručené. Taktiež absenciu pomlčky a z toho vyplývajúce následky nie je možné brať ako prílišný formalizmus z dôvodu, že za správne označenie strán zodpovedá výhradne žalobca, ktorý nesie zároveň ťarchu nesprávneho splnenia tejto procesnej podmienky.

Zopakoval svoje tvrdenie, že ak jednotlivé ustanovenia stanov nie sú gramatickým výkladom dostatočne jasné a zrozumiteľné, je nutné použiť výkladové pravidlá vyplývajúce z § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Jednotlivé ustanovenia stanov je nutné vykladať v kontexte so všetkými ostatnými ustanoveniami, v zmysle ich účelu a cieľu. Zopakoval aj svoje tvrdenia vo vzťahu k počítaniu hlasov potrebných pre zvolenie za člena žalovaného, ako aj nemožnosť určiť existenciu práva do minulosti.

Rozhodovanie o prijatí či neprijatí žiadateľa o členstvo je v zmysle stanov žalovaného výhradne v kompetencii výročnej členskej schôdze žalovaného, nie v právomoci predsedu žalovaného. Predseda ako štatutárny orgán až následne iba deklaruje, oznamuje už existujúci stav, ktorý vyplynul zo záverov výročnej členskej schôdze. Preto ak predseda žalovaného uvádza a šíri tvrdenia, ktoré neboli prijaté v zmysle stanov a nie sú reálnym obrazom a výsledkom výročnej členskej schôdze žalovaného, uvedené konanie predsedu žalovaného nemôže mať nijakú právnu relevanciu a záväznosť, a to obzvlášť v prípade, ak na uvedené pochybenie je takmer obratom upozornené a skutočný reálny stav riadne oznámený.

Čo sa týka listín predložených v odvolacom konaní, bol predložený len výpis z centrálného registra poľovníckych organizácií preukazujúci správne značenie žalovaného, ktorý výpis by sa už aj tak mal v spise nachádzať.

6. Žalobca k replike žalovaného nezaujal žiadne stanovisko.

7. V priebehu odvolacieho konania, žalobca na pojednávaní pred odvolacím súdom dňa 16. 10. 2020, zobral žalobu v časti určenia, že je členom žalovaného už od 13. 04. 2017 späť.

8. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby nesúhlasil z dôvodu, že žalobca mal dostatok času, aby k takémuto úkonu pristúpil, pričom žalobca čiastočným späťvzatím reaguje len na rozhodnutia v iných konaniach.

9. Podľa § 370 ods. 1 až 3 C. s. p. ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

10. V predmetnom spore zobral žalobca žalobu v časti určenia, že je členom žalovaného už od 13. 04. 2017 späť, a to potom ako okresný súd, ako súd prvej inštancie, dňa 05. 11. 2018 rozhodol a zároveň predtým ako toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Vzhľadom na tento dispozitívny úkon žalobcu odvolací súd v zmysle § 370 ods. 1 až 3 C. s. p. čiastočné späťvzatie žaloby pripustil, napadnutý rozsudok okresného súdu v časti výroku, že žalobca je členom žalovaného už od 13. 04. 2017 (do súčasnosti) zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Odvolací súd tak rozhodol napriek nesúhlasu žalovaného, keď dôvody nesúhlasu uvádzané žalovaným, nie je možné považovať za vážne dôvody, pre nepripustenie čiastočného späťvzatia žaloby. Predmetom konania tak ostalo určenie, že žalobca je členom žalovaného.

11. Následne sa krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) zaoberal ostatnou časťou rozsudku okresného súdu, ktorá bola napadnutá odvolaním a po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a po zopakovaní dokazovania na nariadenom pojednávaní pred odvolacím súdom v zmysle § 384 ods. 1 C. s. p. oboznámením listinných dôkazov, a to - poľovného lístka žalobcu, stanov Poľovného združenia Ostrô Liptovský Trnovec účinnými k 26. 03. 2017, uznesenia z výročnej členskej schôdze PZ Ostrô, konanej dňa 26. 03. 2017 v Liptovských Matiašovciach predloženého žalobcom, oznámenia žalovaného o prijatí za člena PZ Ostrô podpísaného Ing. Q., potvrdenie prevzatia stanov žalobcom, písomného prehlásenia žalobcu zo dňa 26. 03. 2017, príjmových pokladničných dokladov zo dňa 27. 03. 2017 o zaplatení ročného účelového poplatku a účelového príspevku do poľovného združenia žalobcom, oznámenia žalovaného zo dňa 26. 03. 2017 o neprijatí za člena ani čakatela žalovaného, výzvy žalobcu, výpisu z registra na žalovaného, uznesenia z výročnej členskej schôdze PZ Ostrô dňa 26. 03. 2017 v Krčme u Gazdu Liptovské Matiašovce predloženého žalovaným, zápisnice zo zasadania dozornej rady PZ Ostrô konanej dňa 28. 03. 2017, zápisnice zo zasadania dozornej rady PZ Ostrô-Liptovský Trnovec dňa 10. 04. 2017, správy predsedu PZ Ostrô za poľovnícku sezónu 2017/2018, uznesenia z výročnej členskej schôdze PZ Ostrô dňa 26. 03. 2017 v Krčme u Gazdu - Liptovské Matiašovce (rukou písaného), čestného prehlásenia PhDr. Ing. A. Z. a U. C., rozhodnutia Poľovného združenia Ostrô-Liptovský Trnovec č. 92/2018 Ja zo dňa 31. 07. 2018, tento podľa § 388 C. s. p. zmenil a žalobu žalobcu o určenie, že žalobca je členom žalovaného zamietol.

12. Odvolací súd sa na základe vykonaného dokazovania nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že žalobca bol na výročnej členskej schôdzi žalovaného dňa 26. 03. 2017 riadne zvolený za člena žalovaného, keď žalobca pri hlasovaní o jeho žiadosti o prijatie za člena neobdržal dostatočný počet hlasov na to, aby sa stal členom žalovaného

13. Žalobca svoje členstvo odvodzuje od uznesenia zo dňa 26. 03. 2017 podpísaného Ing. A. Q., z ktorého vyplýva, že pri hlasovaní o žiadosti žalobcu o prijatie za člena žalovaného hlasovali 9 členovia výročnej členskej schôdze proti prijatiu, 8 členovia za prijatie s čakacou dobou 0 rokov, 1 člen za prijatie s čakacou dobou 1 rok, 2 členovia za prijatie s čakacou dobou 2 roky a 2 členovia za prijatie s čakacou dobou 3 roky. Sčítajúc hlasy všetkých členov, ktorí hlasovali za prijatie s čakacou dobou 0 až 3 roky sa konštatovalo, že za prijatie za člena bolo 13 hlasov. Následne sa konalo druhé kolo hlasovania ohľadne stanovenia dĺžky čakacej doby, kde za prijatie za člena s čakacou dobou 0 rokov hlasovalo 11 členov, za prijatie za člena s čakacou dobou 1 rok nehlasoval žiadny člen, za prijatie za člena s čakacou dobou 2 roky hlasovali 3 členovia a za prijatie za člena s čakacou dobou 3 roky hlasovali 8 členovia výročnej členskej schôdze, s tým, že najvyšší počet hlasov dosiahla čakacia doba 0 rokov. Následne konštatoval člen volebnej komisie Ing. Q., že žalobca bol prijatý za člena žalovaného s čakacou dobou 0 rokov.

14. Súd prvej inštancie sa stotožnil s názorom žalobcu, že pri rozhodovaní o tom, či bol žalobca výročnou členskou schôdzou zvolený za člena žalovaného bolo potrebné vychádzať nielen z hlasov za prijatie za člena s čakacou dobou 0 rokov, ale k týmto hlasom bolo potrebné pripočítať i hlasy za prijatie za člena žalovaného s jednotlivými čakacími dobami. Poukázal na to, že pokiaľ žalobca podal žiadosť o členstvo v žalovanom, mal záujem sa stať členom žalovaného, nie čakatelom, keď navyše podľa čl. II. bod 4 stanov, po uplynutí čakacej doby nevzniká povinnosť prijať čakatela na členstvo za člena. Pokiaľ sa hlasovalo o žalobcovi, hlasovalo sa o otázke prijatia za člena. Pokiaľ mal žalovaný na mysli, že hlasovanie za prijatie s čakacou dobou viac ako 0 rokov je už hlasovaním o tom, či sa niekto stane čakatelom a nie členom žalovaného, mal to pri hlasovaní dôsledne odlíšiť a ak to nerozlíšil tak, aby bolo zrejmé, či sa hlasuje o prijatí za člena alebo za čakatela a pri hlasovaní je uvedený len jediný údaj, a to ten, že sa hlasuje o prijatí za člena, tak nie je možné prijať iný záver ako ten, že pokiaľ sa hlasovalo o členstve žalobcu, tak hlasy za (všetky hlasy uvedené vo výsledkoch hlasovania za touto predložkou) boli hlasy za prijatie žalobcu za člena a hlasy proti boli hlasmi proti jeho prijatiu.

15. Odvolací súd sa s uvedeným názorom nestotožňuje.

16. Z ust. § 32 ods. 1 písm. d) zákona č. 274/2009 Z. z. vyplýva, že poľovnícka organizácia riadi svoju činnosť stanovami, ktoré musia byť v súlade s týmto zákonom a ostatnými, všeobecne záväznými právnymi predpismi. V stanovách musí byť mimo iného uvedené práva a povinnosti členov, orgány poľovníckej organizácie, ich kompetencie, spôsob ich vytvorenia, určenie orgánov a funkcionárov oprávnených konať v mene organizácie spôsob registrácie členov a organizačných zložiek (§ 33 cit. zákona).

17. Medzi stranami nebolo sporné, že o prijatí žiadateľa o členstvo do poľovného združenia za člena poľovného združenia a stanovení dĺžky čakacej doby rozhoduje výročná členská schôdza, a to nadpolovičnou väčšinou všetkých členov poľovného združenia ako to vyplýva i z čl. V bod 4 písm. d) a bod 5 písm. m) stanov. Uvedené je však potrebné vykladať v kontexte s ostatnými ustanoveniami stanov, najmä ustanoveniami upravujúcimi členstvo v poľovnom združení. Z čl. II. stanov jednoznačne vyplýva, že tieto rozlišujú žiadateľov o členstvo, čakatelov a členov. V zmysle čl. II. bod 2 môže byť členom a čakatelom poľovného združenia každý, kto o členstvo požiada písomne, trvale býva v niektorej z obcí tvoriacich poľovný revír Ostrô, alebo preukáže vlastníctvo k poľovným plochám tvoriacim poľovný revír Ostrô a nebol z iného poľovného združenia alebo poľovníckej organizácie vylúčený a má platný poľovný lístok. Z čl. II. bod 4 vyplýva, že žiadosť za člena PZ Ostrô podáva žiadateľ písomne na adresu sídla PZ od 31. 12. príslušného roku. Dĺžku čakacej doby určí členská schôdza individuálne pre každého žiadateľa v trvaní maximálne 3 roky, alebo rozhodne o odpustení čakacej doby. Počas trvania čakacej doby sa čakatel na členstvo v PZ zúčastňuje všetkých akcií, schôdzí a spoločných poľovačiek organizovaných PZ a príkladne si plní svoje povinnosti. Po uplynutí čakacej doby nevzniká povinnosť čakatela prijať za člena PZ. V zmysle čl. II. bod 6 členstvo v PZ vzniká prijatím za člena, pri splnení ďalších podmienok uvedených v tomto ustanovení.

18. Z ust. čl. II. bod 2, 4 stanov teda vyplýva, že záujemca o členstvo v poľovnom združení žalovaného (vždy) podáva žiadosť o prijatie za člena, o tejto žiadosti však môže rozhodnúť výročná členská schôdza tak, že žiadateľ bude prijatý buď priamo za člena alebo za čakatela. Vychádzajúc z čl. II. bod 4 stanov možno vyvodiť, že pred prijatím žiadateľa za člena sa spravidla vyžaduje jeho „čakatelstvo“, keď v zmysle uvedeného článku určí členská schôdza individuálne pre každého žiadateľa, môže však rozhodnúť aj o odpustení čakacej doby, t. j. môže rozhodnúť priamo o prijatí žiadateľa za člena. Samotná skutočnosť, že žiadateľ žiada o členstvo teda nevylučuje, že bude rozhodnuté o jeho prijatí za čakatela, nie člena, pričom v zmysle čl. II., bod 4 stanov po uplynutí čakacej doby nevzniká povinnosť prijať čakatela za člena poľovného združenia.

19. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd ustálil, že prijatie za čakatela na členstvo nie je možné stotožňovať s prijatím za člena, a teda pokiaľ z uznesenia výročnej členskej schôdzy žalovaného konanej dňa 26. 03. 2017 (predloženého žalobcom) vyplynulo, že v prvom kole hlasovania týkajúcom sa žalobcu proti prijatiu žalobcu za člena hlasovalo 9 hlasov, za prijatie za člena s čakacou dobou 0 rokov (teda za prijatie za člena pri odpustení čakacej doby) bolo 8 hlasov, znamená to, že u žalobcu nebola splnená základná podmienka vzniku členstva v združení podľa čl. II bod 6 stanov, nakoľko za prijatie žalobcu za člena bolo iba 8 hlasov, čo nie je nadpolovičná väčšina všetkých hlasov združenia (12 hlasov z celkového

počtu 2). Pokiaľ ide o hlasovanie za prijatie žalobcu za „člena“ s čakacími dobami 1, 2, 3 roky (5 hlasov), týchto 5 hlasov nebolo možné považovať za hlasovanie za prijatie žalobcu za člena združenia, ale za jeho čakaťa, a teda ich nemožno pripočítať k hlasom za prijatie žalobcu za člena (pri odpustení čakacej doby). Podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí záver súdu prvej inštancie, že pokiaľ mal žalovaný na mysli, že hlasovanie za prijatie s čakacou dobou viac ako 0 rokov je už hlasovaním o tom, či sa niekto stane čakaťom a nie členom žalovaného, mal to pri hlasovaní dôsledne odlíšiť a ak to nerozlíšil tak, aby bolo zrejmé, či sa hlasuje o prijatí za člena alebo za čakaťa a pri hlasovaní je uvedený len jediný údaj, a to ten, že sa hlasuje o prijatí za člena, tak nie je možné prijať iný záver ako ten, že pokiaľ sa hlasovalo o členstve žalobcu, tak hlasy za (všetky hlasy uvedené vo výsledkoch hlasovania za touto predložkou) boli hlasy za prijatie žalobcu za člena a hlasy proti boli hlasmi proti jeho prijatiu. Pokiaľ totiž niekto hlasuje za to, aby bol žiadateľ prijatý s čakacou dobou, nie je možné toto vyhodnotiť ako hlasovanie za jeho prijatie za člena. Už zo samotného slovného vyjadrenia „čakacia doba“ je zrejmé, že uvedené sa spája s čakaťom, keďže v prípade prijatia za riadneho člena sa žiadateľ stáva členom žalovaného okamihom splnenia podmienok stanovených čl. II. bod 6 stanov a nie je žiaden dôvod určovať riadne prijatému členovi akúkoľvek čakaciu dobu. Práve výraz „čakacia doba“ bez akýchkoľvek pochybností vyjadruje, že ide o hlasy za prijatie za čakaťa, nie člena. Pokiaľ by súd prijal názor, že už v prvom kole bolo rozhodnuté o prijatí žalobcu za riadneho člena, potom nebol dôvod hlasovať o čakacej dobe žalobcu, keďže táto je upravená len pri čakaťoch (čl. II. bod 4 stanov). Tu je tiež potrebné poukázať na to, že v uznesení, od ktorého žalobca odvíja svoj nárok, je uvedené, že žalobca bol prijatý za člena žalovaného s čakacou dobou 0 rokov, kde získal 11 hlasov, hoci i pre určenie čakacej doby je potrebná nadpolovičná väčšina hlasov všetkých členov, t. j. minimálne 12. Pokiaľ teda žalobca získal len 11 hlasov, nemohol sa platne stať členom žalovaného.

20. V nadväznosti na vykonané dokazovanie odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ ide o hlasovanie výročnej členskej schôdze žalovaného, od ktorého žaloba odvíja svoj nárok a z ktorého vychádzal i súd prvej inštancie a odvolací súd, žalovaný v priebehu konania rozporoval platnosť uznesenia výročnej členskej schôdze predloženého žalobcom, namietajúc jeho pravosť. Zároveň žalovaný predložil podľa neho platné uznesenie výročnej členskej schôdze zo dňa 26. 03. 2017, z ktorého vyplýva, že žalobca získal len 11 hlasov (čo zodpovedá druhému kolu hlasovania), a teda sa nestal členom žalovaného. Keďže však sám žalovaný sa v oznámení adresovanom žalobcovi o neprijatí za člena žalovaného odvoláva na hlasovanie uvedené v uznesení o výročnej členskej schôdze predloženého žalobcom, považoval odvolací súd za potrebné vysporiadať sa s tým, či v zmysle hlasovania uvedeného v tomto uznesení mohlo vzniknúť žalobcovi členstvo v žalovanom, pričom vo vzťahu k tejto otázke nepovažoval za potrebné bližšie skúmať, ktoré z uznesení predložených v konaní je „pravé“, keď ani pri hlasovaní uvedenom v uznesení predloženom žalobcom nemal preukázaný vznik členstva žalobcu u žalovaného na základe hlasovania výročnej členskej schôdze uvedeného v tomto uznesení (z ktorých výsledkov však zároveň vychádzal i žalovaný). Na vznik členstva žalobcu u žalovaného nemá pritom žiaden vplyv oznámenie Ing. Q. o tom, že žalobca bol prijatý za člena žalovaného, keď jediný orgán oprávnený o prijatí za člena je výročná členská schôdza. V tejto súvislosti zároveň odvolací súd uvádza, že z uznesenia z výročnej členskej schôdze, o ktoré žalobca opiera svoj nárok, vyplýva, že poverenou osobou na oznámenie výsledkov hlasovania jednotlivým uchádzačom o členstvo bol tajomník žalovaného, nie predseda.

21. Pokiaľ žalobca v priebehu odvolacieho konania poukazyval na to, že stanov žalovaného ako zmluvu sui generis je potrebné vykladať len tak ako im rozumie nestranná tretia osoba s bežnou úrovňou intelektuálnych schopností a nie členovia žalovaného, odvolací súd má zato, že nakoľko ustanovenia stanov o spôsobe hlasovania sú určené členom žalovaného, je v tomto smere podstatné predovšetkým to, ako im rozumeli títo členovia (keďže oni realizovali oprávnenia, ktoré im v tomto smere zo stanov vyplývali - rozhodovali o žiadosti o prijatie za člena). Pokiaľ ide o výklad právnych úkonov, pri ich výklade je potrebné vychádzať v prvom rade podľa ich jazykového vyjadrenia, ktoré musí byť najprv vykladané prostriedkami gramatickými (z hľadiska možného významu jednotlivých použitých pojmov), logickými (z hľadiska nadväznosti použitých pojmov), či systematickými (z hľadiska zaradenia pojmov v štruktúre celého právneho úkonu). Ak napriek tomu vzniknú pochybnosti, súd musí súd na základe vykonaného dokazovania posúdiť, aká bola skutočná vôľa účastníkov tohto právneho úkonu, pričom je potrebné prihliadať i na vnímanie tohto úkonu tými, ktorým je určený. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje zároveň na to, že žalobca potom, čo vznikol spor o spôsobe hlasovania výročnej členskej schôdze, resp. o vedomosti či úmysle jednotlivých členov čo je obsahom hlasovania, nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, ktorými by potvrdil svoje závery vo vzťahu k spôsobu hlasovania jednotlivých členov žalovaného

v súvislosti s hlasovaním o čakacích dobách pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu o prijatie za člena (ako prebiehalo hlasovanie v minulosti, ako jednotliví členovia cháпали hlasovanie), a teda v tomto smere neunesol dôkazné bremeno.

22. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov odvolací súd, po pripustení čiastočného späťvzatia žaloby, zrušení rozsudku a zastavení konania v tejto časti, napadnutý rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti zmenil a žalobu zamietol, keď vzhľadom na nepreukázanie získania potrebného počtu hlasov pre zvolenie za člena žalovaného nepovažoval za potrebné zaoberať sa splnením ďalších podmienok pre vznik členstva žalobcu u žalovaného vyžadovaných stanovami žalovaného.

23. V závere odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o námietku žalovaného vo vzťahu k nesprávnemu označeniu žalovaného, túto odvolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Odvolací súd nepovažoval absenciu pomlčky v označení žalobcu za vadu, ktorá by mala mať za následok zamietnutie žaloby pre neexistenciu subjektu žalovaného. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že opravným uznesením zo dňa 06. 06. 2019 súd prvej inštancie na základe podnetu odvolacieho súdu opravil označenie žalovaného v súlade s jeho registrovaným názvom, pričom odvolanie proti tomuto uzneseniu odvolací súd ako neprípustné odmietol. Podľa názoru odvolacieho konania nebolo v konaní sporné, kto vystupuje na strane žalovaného, keď žalovaný bol riadne označený i sídlom a identifikačným číslom, ktoré je nezameniteľné. Odvolací súd napokon dáva do pozornosti, že i samotný žalovaný v priebehu konania používal svoje „nesprávne“ označenie bez pomlčky v názve (Ostrô-Liptovský Trnovec), takto označený udelil splnomocnenia pre svojho zástupcu, rovnako však i stanovky žalovaného a ďalšie listiny, ktorých pôvodcom je sám žalovaný, obsahujú názov žalovaného bez tejto pomlčky. Žalobca navyše na pojednávaní pred odvolacím súdom chybu v označení žalovaného odstránil.

24. Pokiaľ ide o právomoc a otázku naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, tieto považoval odvolací súd za dané, v ktorej časti v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v bodoch 23., 24. odôvodnenia.

25. Nakoľko odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci samej, podľa § 396 ods. 1, 2 C. s. p. nanovo rozhodol o trovách (odvolacieho i prvoinštančného) konania. O nároku na náhradu trov rozhodol odvolací súd pri aplikácii ust. § 256 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane a § 255 C. s. p., podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pokiaľ ide o čiastočné zastavenie konania, procesnú vinu na zastavení konania nesie žalobca, ktorý bez pričinenia žalovaného zobral žalobu v časti späť, preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v súvislosti s čiastočným zastavením konania. Žalovanému zároveň voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane vo zvyšku uplatneného nároku. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)